

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

HERÄTTÄJÄJUHLAT
Kauhava 2.–4.7.2021

Sunnuntai 4.7.2021
Päätösseurat klo 13.00
Satu Saarinen

Kun lapseni olivat pieniä, tässä kotirannan joentörmällä pidettiin aika paljon hautajaisia.

Hartaina olivat pienet ihmiset, lippalakki pois päästä, kädet ristissä. Joku toimi haudankaivajana, joku vastasi kukkalaitteista.

Yleensä laulettiin lopuksi *Jumalan kämmenellä*.

Tuohon hartaaseen hetkeen oli päädytty yleensä sen vuoksi, että pääskysen tai varpusen viimeiset siiveniskut olivat johdattaneet lintusen lasi-ikkunaan, ja jommankumman lapsen tehtäväksi oli jäänyt löytää pieni vainaja, jo silmänsä ummistanut.

Jumalan kämmenelle lähdettiin pieneltä ihmisen kämmeneltä. Kieloin ja leinikein peitettiin pieni hauta. Hyvin tosissaan otettiin se, että joku elämä oli päättynyt.

*

Minusta tuntuu, että nuo hetket olivat aivan vasta. Ehkä teineiksi kasvaneet lapseni eivät noita enää aktiivisesti edes mieti. Pienet sormet on kasvaneet isoiksi, ja räpläyvät nyt mopon tankkia ja kännykkää.

Ajattelen ja toivon, uskon kuitenkin, että jossain sielun ja ruumiin muistin syövereissä on se silkinen siipi, jota he aivan vasta silittivät. Ja sen myötä kunnioitus ja myötätunto kaikkea Jumalan luomaa elämää kohtaan.

*

Noissa hetkissä, kun kesäisen taivaan alla katsoin poikani kädessä lepäävää pientä lintusta, ja vierelläni surevaa pientä ihmistä, minun oli yhtä aikaa helppo uskoa Jumalan taivaaseen, ja ruumiin ylösnousemukseen.

*

Lapsen ja nuoren tavassa kohdata elämä ja kuolema on jotain valtavan voimakasta.

Elämää kohti vetävää. Suoraa ja selkeää. Kunpa saisi aina elää sellaisessa varmuudessa, lähellä taivasta ja lähellä luomakuntaa. Olisinko silloin lähempänä Jumalaa?

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

HERÄTTÄJÄJUHLAT
Kauhava 2.–4.7.2021

Sillä tavallahan lapsi ja nuori elää. Lähellä taivasta ja lähellä luontoa. Ja sanan mukaan myös lähellä Jumalaa: "Heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta."

*

Jumalan valtakunta häivähtää elämään yllättävissä ja ohikiitävissä hetkissä. Oikeastaan, onko edes muunlaisia olemassa? Sellaisia vain, joissa meiltä kysytään myötätuntoa ja kunnioitusta, ja meille annetaan sitä suurinta: rakkautta.

*

Tämmöisenä kesäpäivänä on helppoa uskoa ja rakastaa. Toivo tuntuu olevan melkein täyttynyt, kun katson Sinun taivastasi, hengitän sinun armosi auringon alla. Sen alla riittää tilaa, siellä perillä vielä enemmän.

*

Valtakunnan armonsäteet ulottuvat lämpiminä sinne, missä uskalletaan koskettaa rikkoutunutta siipeä. Sinne, missä viivähdetään hetkessä, jossa elämä on hetkeksi tai pysyvästi pysähtynyt.

Ja sinne, missä pieni tai iso ihminen etsii paikkaansa, itseään ja Jumalaa.

*

Jokaisen meidän tehtävä on tehdä tilaa, varmistaa, että sitä kaikille riittää. Lapsenkaltaisuus ei ole hölmöyttä tai naiiviutta, vaan se on todellista siipien suojaan uskallusta. Sellaisessa suojassa on aina tilaa muille, sellaiseen suojaan uskaltaa itse mennä ja jäädä. Pelotta. Silloin uskaltaa puolustaa myös sitä tilaa, jota toinen ihminen tarvitsee.

*

Kristityn ihmisen matkan määrä ei ole menneessä eikä tulevassa, se on nyt. Siinä hetkessä, jossa armo asettuu arkeen, ottaa pikkulintusen muodon, tai mopopojan asennon.

*

Kaiken läpi ja kaikessa, loistaa valo ja rakkaus. Turva, jonka tunnistaa Jumalan kämmeneksi.